

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

Quomodo sint venerandi Sancti 45

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

electis Domini nostri Iesu Christi, & eorum consortibus, in Domino nostro Iesu Christo, id D. Augustinus fatetur adhuc sibi esse ignotum. quoniam S. scriptura nihil de eo commemorat. Quare nec nos sanè id perferuari & experiri poterimus. Hoc etiam liber Reformationis fatetur. Quamobrem cum hac de re neque Aduersarij, nec alius quiuis certi quid in medium proferre possit, nec liber Reformationis, quantum ad hanc quæstionem pertinet, meritò reprehendi potest.

Quarta quæstio.

Vtrum inuocandi sint Sancti.

CAP. XLIV.

AM ad id respondeamus, Vtrum sancti inuocandi sint, vt pro nobis orent. Ab hac opinione docet Liber homines abducendos esse, eo quod nullum habeamus ea de re mandatum Dei, atque idcirco non possumus esse certi, quod placeat Deo, cuius gratia nec ex fide fieri potest. Ad hæc oportet vt oratio nostra informetur iuxta formam eius orationis, quam Christus Dominus ipse nobis præscripsit, cui etiam cæteræ orationes scripturæ, quæ in psalterio & alias habentur, conformes sunt. Hæc autem forma docet nos in oratione nostra solum Deum Patrem nostrum cœlestem, & neminem præter ipsum inuocare. Tertio eiusmodi Inuocatio sanctorum semper vel adorationi Dei, vel inuocationi mediatoris Christi repugnat. Has causas in libro Reformationis positas, Aduersarij nondum refellerunt, neque vnquam refellere poterunt. Quare neque in hac quæstione habent cuius librum Reformationis accusent.

Responsio ad obiectiones Aduersariorum in hoc articulo.

Prima Pars, Quomodo sint venerandi Sancti.

CAP. XLV.

CONTRA primæ quæstionis declarationem objiciunt Aduersarij librum Reformationis sanctorum honori derogare. Ac primum quidem in eo, quod sanctos mortuos, imò etiam emortuos appellet: quos tamen S. scriptura nō mortuos esse, sed dormire dicere solet. Quodque hac de causa dies illi, in quibus sancti Apostoli & martyres, ab hoc seculo feliciter transierunt, appellati sint dies natales, inde ab initio Ecclesiæ: eò quod diebus illis veraciter primum post multas arumnas in aliud seculum nati sint.

Responsio.

Sacra scriptura loquens de Christo Domino nō veretur illū mortuū appellare, cuius imitationē quotidie in articulis Christianæ fidei nostre dicimus. *Credo in Iesum Christum, & qui mortuus est & sepultus.*

Item dicimus, *Eum resurrexisse à mortuis, & mortuos resurrecturos per ipsum.* Et in Apocalypsi. *Beati mortui qui in Domino moriuntur.* D. Augustinus, lib. de Ciuit. Dei 22. cap. 10. *Nos autem, inquit, martyribus nostris non templa sicut dijs, sed memorias sicut hominibus mortuis fabricamus.*

Quod si contumelia Christo Domino non est, quod cum quotidie mortuum appellamus, & id secundum scripturam: & si D. Augustinus ab Aduersariis non carpitur, qui Martyres mortuos homines vocat, sicut & liber facit, facillè etiam Christiani librum Reformationis ab hoc crimine Aduersariorum absoluent, Fatetur enim quoque, quod sancti cum Christo viuant, eorumq; mors non malè Somnus appellari queat: quam scriptura impiorum quoque mortem Somnum vocat, tum ad mitigandum mortis horrorem lenitate vocabuli, tum quia impij quoque à morte resurgent.

Altera Pars huius Accusationis.

Vtrum meritis Sanctorum fruamur.

CAP. XLVI.

SECUNDO loco dicunt Librum affirmare, Quòd vera necessaria & salutaris doctrina atque inuocatio Dei horribiliter, obtenebrata sit per ingentem & formidandam idololatriam, quæ commissa sit in Inuocatione sanctorum.

Responsio.

PERQUIRATUR Ciuitas & Collegium Colonienſe, & alia quàm plurima collegia, & videatur, an non res ita se habeat. Quàm multæ superſtitiõs & idololatrię fabulæ populo paſſim proponuntur? Quanta impietas cõmittitur in Inuocatione & adoratione sanctorũ, atque in ueneratione reliquiarum & imaginum eorum? Quàm impiæ nundinationes cum ipsis exerceantur? Hoc qui videre voluerit, is honorem ac cultum Christi, veramque fidem in ipsum tam parum curat, vt quò ad ipsum pertinet, omnino superuacaneum sit plura hac de re verba facere: quò ad veros Christianos non est neceſſe. Abominatio enim iſta paſſim nimis clarè ob oculos verſatur.

Contra declarationem ſecundæ quæſtionis pugnant, quoque Aduerſarij, ac volunt Remiſſionem peccatorum orandam eſſe propter merita ſanctorum. Et ad hanc eorum opinionem confirmandam duo argumenta adferunt, quorum primum ducunt à communione Sanctorum, quam quotidie in articulis Chriſtianæ fidei noſtræ conſitemur. Ex hac communione ſanctorum, hoc eſt, vt ipſi exponunt, cum omnibus ſanctis in Chriſto, dicunt Aduerſarij, quod Omnes verè credentes, & in eadem communione permanentes, habeant participationem non eorum tantum, quæ Deus nobis per Chriſtum donauit & tradidit: verum etiam